

ДР ЕЛИЗАБЕТА РИСТАНОВИЋ
ДОБИТНИЦА ВУКОВЕ НАГРАДЕ

Велика и племенита обавеза

Начелница Одељења за микробску генетику и имунологију у Војномедицинској академији проф. др Елизабета Ристановић добитница је Вукове награде за 2016. годину, која се додељује за нарочите резултате остварене у стваралачком раду на ширењу културе, образовања и науке. Према њеним речима, награда представља изузетно признање и велики подстицај за даље стваралаштво.

– Награда носи име Вука Караџића, који је задужио српски род и оставио нам завештање да чувамо и негујемо свој језик. Поносна сам што сам припадник Министарства одбране, што радим у Војномедицинској академији, где сам нашла дивне узоре и сјајне учитеље који су ми помагали на путевима стицања знања, откривања замршених лавирината природе научним поступком, а све у служби здравља и општег добра. Такође, што ми је живот дао прилику да се бавим образовним радом, да као наставник Универзитета одбране помажем младима на путу усвајања нових знања и интелектуалних остварења. Сматрам да је то људски, стваралачки, национални задатак највишег ранга – каже др Ристановић.

Поносна на каријеру

У бројним препорукама, између осталог, пише да је др Ристановић „вишегодишња учесница акција на подручју хумано-

Поносна сам што ми је живот дао прилику да се бавим образовним радом, да као наставник Универзитета одбране помажем младима на путу усвајања нових знања и интелектуалних остварења – каже саговорница магазина „Одбрана”

ЉУБАВ ЈЕ НАЈВЕЋИ ПОДСТРЕК

Елизабета Ристановић истиче да је на личном плану њен највећи животни успех син Сергеј, као и њена породица, чије су топлина и подршка најснажнији подстрек.

– Љубав је најјача снага која покреће човека да истраје, ради, верује и живи. А љубав према детету не може се ни са чим упоредити. Восталом, без деце је мртва земља, мртав народ и храмови Господњи. Стога сматрам да као друштво стално морамо да улажемо напоре да снажније подржавамо жене и мајке, омогућујући им да се изборе за своје место истинским вредностима, да се креативно развијају, стварају и одлучују, али и да постану мајке у годинама које су за материнство најбоље – поручује др Ристановић.

сти, уметности и културе у здравственим установама Србије” и „најпознатији истраживач, код нас, свих форми биотероризма, биолошке безбедности и сигурности”. Те речи су „велике као и награда, али су и велика и племенита обавеза”.

– То је за мене највеће професионално признање у досадашњој каријери на коју сам јако поносна, јер је увек ишла напред. Када нешто истински волите, доживите и осетите лепоту стваралачког чина, то крепи вашу снагу и јача мотиве за даљи рад. У 2016. години издвојила бих велики број објављених научних радова, учешће на разним међународним скуповима и остварене контакте са колегама у најпрестижнијим светским центрима на Истоку и Западу. Такође, не могу, а да не споменем успехе у раду Одељења за микробску генетику и имунологију којим руководим. За мене је чин стручног и научног напредовања увек величанствен доживљај победе људског ума – наглашава Елизабета.

Стручњак за биотероризам

Доктор Ристановић је ауторка првог електронског уџбеника „Биотероризам” на Универзитету одбране, који је у међувремену објављен и на енглеском језику. Каже да о микроорганизмима као безбедносном ризику можемо говорити и с аспекта миграција које су тренутно актуелне, али и биотерористичких претњи које представљају један од највећих безбедносних изазова данашњице.

– Због тога је битно и познавање феномена биотероризма и његових могућих последица, као и припрема и оспособљавање ресурса за одговарајуће реаговање у случају биотерористичког напада. Овај задатак мора бити осмишљен мултидисциплинарно и тимски, а за његово извршавање неопходни су одговарајући ресурси, као и довољно стручан и обучен кадар. Веома је значајна и улога Војске, с обзиром на њене ресурсе и задатке, првенствено у трећој мисији, јер би у случају биотерористичког напада највероватнија мета било цивилно становништво – истиче награђена.

Ослушкујући технолошке импулсе времена и пратећи светске стандарде наставе, у жељи да осавремене на-

ставне садржаје понуде слушаоцима, академској јавности Србије и надлежним службама, настао је електронски уџбеник „Биотероризам”. Знајући да су превод на стране језике и међународна сарадња у овој области императив времена, електронски уџбеник је измењен, допуњен, осавременен и преведен на енглески језик. Добитница Вукове награде започела је са колегама из академског и безбедносног сектора рад на „Енциклопедији биолошке одбране и безбедности”.

Наука – израз нагона радозналости

Према речима др Ристановић, знање је наш највреднији ресурс у суочавању са изазовима савременог доба. Посебно за официре, будуће стратеге система одбране, који морају имати знања и вештине из различитих области, како би се спремно суочавали са свим изазовима времена, препознавали их и управљали кризама.

– Имамо много идеја како би се стицање и трансфер знања у области којом се бавимо могли даље унапређивати, пре свега кроз моделе симулације везане за простор, агенсе и време. С обзиром на карактер и могуће последице, како терористичких аката, епидемија и осталих катастрофа, регионална и међународна сарадња су изузетно значајне. Колико год парадоксално звучало, кризне ситуације, односно њихова превенција, представљају и развојну шансу, посебно у контексту еластичности и флексибилности друштва и његовој могућности да надвлада изазове кризе – каже Елизабета Ристановић.

Као ауторка више од 240 стручних радова, др Ристановић истиче да је „човек стваралачко биће осуђено да без предаха крчи себи пут, а да су рад и стварање истинско животно избављење”.

– Наука је у својој суштини израз нагона радозналости, те представља стално трагање за истином и излазом кроз безбедне пролазе. А човек који истину доживљава има потребу да је другима саопштава. Тако настају књиге – поручила је др Ристановић. ■

Сања АНЂЕЛКОВИЋ
Снимио Јово МАМУЛА